

ពិធីបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោង

ស្ទឹងស្មោង គឺជាខ្សែទឹកដ៏សំខាន់មួយដែលមានប្រភពមកពីជួរភ្នំត្បែង ខេត្តព្រះវិហារ ហូរកាត់ស្រុកសង្កែមថ្មី ស្រុកប្រាសាទបល្ល័ង្ក និងស្រុកស្មោង បន្តទៅដល់បឹងទន្លេសាប ដែលមានប្រវែងសរុបប្រមាណ ១០០គីឡូម៉ែត្រ។^១ ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោង គេធ្វើឡើងនៅទីប្រជុំជនស្រុកស្មោង ពោល គឺភូមិកំពង់ចិន (ត្រង់ចំណុចវត្តក្តីដើម) ដែលជាទីតាំងមជ្ឈមណ្ឌលសេដ្ឋកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្មដ៏សំខាន់របស់ស្រុកស្មោង តភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកខាងលើ (អ្នកអាស្រ័យផលអនុផលព្រៃឈើ) និងអ្នកខាងក្រោម (អ្នកនេសាទនៅបឹងទន្លេសាប)។ តើពិធីបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោងមានលក្ខណៈបែបណាខ្លះ?

បុណ្យអុំទូក គឺជាទំនៀមពិសេសរបស់អ្នកស្រុកទាំងឡាយដែលនៅជាប់មាត់ទឹក តួយ៉ាងមាត់ស្ទឹង បឹង ទន្លេ ហើយជាទូទៅអ្នកស្រុកនៅជាប់ទន្លេតែងប្រារព្ធបុណ្យនេះនៅថ្ងៃចេញវស្សា។ ចំណែកឯពិធីបុណ្យអុំទូកថ្នាក់ជាតិដែលរៀបចំនៅមុខព្រះបរមរាជវាំង គេតែងប្រារព្ធនៅថ្ងៃ១២ កើត ដល់ថ្ងៃ១៣ ខែកក្កដា ដែល១៥កើតជាថ្ងៃពេញបូណ៌មី។^២ ប៉ុន្តែ ពិធីបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោង ដែលប្រារព្ធឡើងនៅខាងមុខវត្តក្តីដើមនេះ គេតែងប្រារព្ធឡើងបន្ទាប់ពីចប់ពិធីភ្ជុំបិណ្ឌដោយគេធ្វើឡើងចំនួន ៣ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃ១កើត ដល់ថ្ងៃ៣កើត ខែអស្សុជ។ ដូចពោលមកខាងលើស្រាប់ ស្ទឹងស្មោងមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយមនុស្សនៅក្នុងសហគមន៍ខ្លាំងណាស់ ពោល គឺទាំងអ្នកនៅខាងលើ និងនៅខាងក្រោម តែងតែពឹងផ្អែកជាសំខាន់ទៅលើទឹកស្ទឹងស្មោងដែលជាប្រភពផ្តល់នូវជីវិតសម្រាប់អ្នកស្រុកស្មោងទាំងមូល។ ម៉្លោះហើយ ពិធីបុណ្យអុំទូកនេះ មិនសូវខុសប៉ុន្មានពីអ្នកស្រុកជាប់មាត់ទន្លេទេ ពោល គឺជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងទឹក ហើយគោលបំណងនៃកិច្ចនេះពុំមែនគិតលើរឿងឈ្នះចាញ់អ្វីឡើយ។ ប៉ុន្តែ វាជាកិច្ចមួយដែលធ្វើឡើងដើម្បីបណ្តេញទឹកយកដីធ្វើកសិកម្ម ដោយហេតុថានៅដើមខែអស្សុជជាពេលដែលទឹកទន្លេឆ្នាននិងទន្លេសាបនៅផ្នែកខាងក្រោមឡើងប្រាលមកលើ។

ទូកដែលគេយកមកអុំ ជាទូកតូចៗដែលច្រើនតែជាប្រភេទទូកផ្កាចារ ទូកង និងទូកកំរោល ហើយជាទូទៅកាលពីដើមមកមានទូកប្រមាណ ១០ ទៅ ២០ ប៉ុណ្ណោះដែលមកចូលរួម ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃ ទូកបានកើនឡើងរហូតដល់ជិត ៤០ទូក។ ក្នុងនោះដែរ វត្តក្តីដើមដែលជាទីតាំងប្រារព្ធពិធី

^១ Dufosse 1918: 10.
^២ ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ១៩៦០: ១២០។

អត្ថបទ៖ ពិធីបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោង

កាលពីដើមមកមានទូកចំនួន ៣ ដែលមានឈ្មោះ “អាភាប”, “អាមាន់ហើរ” និង “អាខ្មុរ”។ គួរឱ្យសោកស្តាយ ទូកទាំង ៣ នេះ គេវាយកំទេចចោលអស់នៅសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ សព្វថ្ងៃនៅសល់តែបំណែកភ្នែកទូកឈ្មោះ “អាភាប” មួយចំហៀងប៉ុណ្ណោះដែលរក្សាទុកនៅក្នុងវត្ត និងបំណែកភ្នែកទូកមួយចំហៀងទៀតអ្នកស្រុកយកទៅរក្សាទុក ហើយបំណែកទូកឈ្មោះ “អាខ្មុរ” នៅសល់តែក្បាលទូកប៉ុណ្ណោះដែលគេយកទៅរក្សាទុកនៅភូមិសាលាចស្ថិតនៅខាងជើងវត្តក្តីដើមប្រមាណ ៤ គីឡូម៉ែត្រ។ ជាទំនៀមតរៀងមក នៅថ្ងៃទី១១ នៃពិធីបុណ្យអុំទូកនេះ ចំណុះទូកទាំងអស់និងអ្នកចូលរួម ចាប់ផ្តើមជួបជុំគ្នានៅខាងមុខខ្នងអ្នកតាគង់ដែលស្ថិតនៅខាងកើតព្រះវិហារវត្តក្តីដើម (បរិវេណវត្ត) នៅម៉ោងប្រមាណ ១ រសៀល។ កាលពីដើមមក គេមានថ្វាយភ្លេង បញ្ជាន់រូបដោយមានអ្នកស្នងរូបម្នាក់ឈ្មោះ “យាយតែម” រាំតំណាងនៅខាងមុខខ្នងអ្នកតាគង់។ ពេលអ្នកតាគង់ចូលរូបម្តងៗ អ្នកចូលរួមតែងសួរទៅរូបស្នងថា “តើអ្នកតាគង់មែនទេ?” ហើយរូបស្នងតបថា “មិនដឹងទេ”។ បន្ទាប់មក យាយតែមដែលជារូបស្នង ត្រូវឡើងរាំជិះលើទូកមួយជុំសិនមុននឹងចាប់ផ្តើមកម្មវិធីបុណ្យអុំទូក។ គួរឱ្យសោកស្តាយ ចាប់តាំងពីយាយតែមបានលាចាកលោកទៅ មិនមានអ្នកស្នងរូបក្នុងកិច្ចនេះទៀតឡើយ។ ម្ល៉ោះហើយ គេជ្រើសរើសយកចំណុះទូកណាម្នាក់ចងក្រណាត់ក្រហមលើក្បាល និងចំណុះទូកផ្សេងទៀតមកតុបតែងខ្លួន លាបម្សៅពេញមុខ មកសែនព្រួន និងរាំថ្វាយអ្នកតាគង់ (រូបលេខ១)។ ការប្តង់ស្នង និងរាំវែកនៅមុខខ្នងអ្នកតាគង់ គេធ្វើបីថ្ងៃពេញតែម្តង ពោល គឺមុននឹងចាប់ផ្តើមអុំទូក គេមានទំនៀមមកសែនព្រួនដល់អ្នកតាគង់ជាមុនសិន (រូបលេខ២-៦)។

តាមទម្លាប់ពីដើមមក នៅមុនពេលអុំទូក គេតែងអុំទូកឈ្មោះ “អាភាប” ចេញពីវត្តក្តីដើមទៅយកចំណុះទូកផ្សេងទៀតនៅម្តុំវត្តហាប់ដែលស្ថិតនៅទិសឦសានវត្តក្តីដើម។ ប៉ុន្តែ សព្វថ្ងៃមិនមានពិធីអុំទូកឈ្មោះ “អាភាប” ទៅយកទៀតទេ ដ្បិតទូកនេះគេវាយចោលជាយូរមកហើយដូចរៀបរាប់ខាងលើស្រាប់។ ដោយឡែក នៅឆ្នាំ២០២០ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងវត្តបានធ្វើទូកថ្មីចំនួន ២ ដោយដាក់ឈ្មោះថាសំដដែល គឺឈ្មោះ “អាភាប” និង “អាមាន់ហើរ”។ ពិធីបុណ្យអុំទូកនេះដក់ជាប់ក្នុងផ្នត់គំនិតអ្នកស្រុកខ្លាំងណាស់ ទើបបានគេគូរគំនូររូបទូកនៅលើជញ្ជាំងព្រះវិហារវត្តក្តីដើម ផ្នែកខាងជើង (រូបលេខ៧-៨)។

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ១១៖ ចំណុះទូក និងអ្នកចូលរួម បួងសួង រាំវែក ថ្វាយអ្នកតាគង់ ក្នុងបរិវេណវត្តក្តីដើម

រូបលេខ១២៖ ទិដ្ឋភាពក្នុងថ្ងៃបុណ្យអុំទូកនៅស្ទឹងស្មោង

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ៣៖ ទិដ្ឋភាពពេលកំពុងអុំទូក

រូបលេខ៤៖ ទិដ្ឋភាពពេលកំពុងអុំទូក

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ៥៖ ទិដ្ឋភាពពេលកំពុងអុំទូក

រូបលេខ៦៖ ព្រះគ្រូចៅអធិការវត្តចែកអំណោយដល់ចំណុះទូកនៅថ្ងៃអុំទូកផ្តាច់ព្រ័ត្រ

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ៧៖ ទូកឈ្មោះ “អាភប” គំនូរលើដង្កាន់ព្រះវិហារវត្តក្តីដើម

រូបលេខ៨៖ ទូកឈ្មោះ “អាមាត់ហើរ” គំនូរលើដង្កាន់ព្រះវិហារវត្តក្តីដើម

ឯកសារយោង

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ (១៩៦០), ព្រះរាជពិធីទ្វារទស្សនាមាស, ភាគ ៣, ភ្នំពេញ

Dufosse, M. (1918), *Monographie de la circonscription résidentielle de Kompong-Thom*, Paris